

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25684/2024
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Бранислава Босилковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Маја Пантић Поздер, адвокат из ..., против тужених ГГ и ДД, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Андрија Красић, адвокат из ... и ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Бојан Миленковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ЂЂ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1397/24 од 10.04.2024. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЂЂ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1397/24 од 10.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЂЂ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1397/24 од 10.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 159/23 од 06.12.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 159/23 од 04.06.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да источни део кп.бр. .. КО ... на месту званом „...“ у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, фактичког држаоца тужиоца АА у укупној површини 169 м², представља заоставштину пок. ЕЕ, бив. из ..., што су тужени дужни да признају, а ова пресуда ће служити као правни основ за укњижење у јавне књиге. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац АА стекао право својине на северном делу кп.бр. .. КО ... на месту званом „...“ у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, укупне површине 85 м², по основу извршене купопродаје од тужених ГГ и ДД, што су тужени дужни да признају, а ова пресуда ће служити као правни основ за укњижење у јавне књиге. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ЂЂ да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 490.117,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1397/24 од 10.04.2024. године, ставом првим изреке, жалба туженог ЂЂ је одбијена и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом, другом и усвајајућем делу става трећег изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ЂЂ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду врсту спора и садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге нижестепених судова за усвајање тужбеног захтева. Тужени ЂЂ у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Ревизијским наводима којима се анализира налаз и мишљење судског вештака геодетске струке у погледу површине предметне парцеле која је била предмет уговора о купопродаји од 07.10.1954. године закљученог између правног претходника тужилаца, сада пок. ЕЕ, као купца и ЖЖ, ЗЗ и ИИ, као продаваца, уз оспоравање савесности државине тужиоца АА и његових правних претходника, заправо се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, и ревизијски наводи туженог ЂЂ којима оспорава уговор о купопродаји северног дела спорне катастарске парцеле закључен између тужиоца АА и тужених ГГ и ДД су усмерени на оспоравање утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају није потребно ни тумачење материјалног права у погледу примене начела поуздања у земљишне књиге, на које се ревизијом указује.

Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 07.06.2018. године, означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић